



شیعه کیست و انتظار فرج چیست؟/ مراتب سه گانه شیعه بودن

آیت الله حسین مظاهری گفت: معنای انتظار فرج برای شیعه که بتواند پرچم اسلام را روی کره زمین برافراشته کند...

آیت الله حسین مظاهری گفت: معنای انتظار فرج برای شیعه که بتواند پرچم اسلام را روی کره زمین برافراشته کند، این است که خود باید عامل باشد. به گزارش خبرنگار مهر، آیت الله حسین مظاهری از مراجع تقلید درباره ظهور امام زمان (عج) و شخصیت شناسی شیعه سخنانی بیان کرده، که در آستانه نیمه شعبان میلاد منجی عالم بشریت مشروح بیانات وی در ادامه می آید؛ موضوع مهدویت در آیه وعد

یکی از آیات قرآن کریم که با موضوع مهدویت ارتباط دارد، آیه وعد است. این آیه یک افتخار برای شیعه است. در آیه وعد، به شیعیان وعده داده شده است که به دست آنها و به رهبری امام زمان «ارواحافداه»، پرچم اسلام روی کره زمین افراشته می شود و عدالت اسلامی سرتاسر جهان را می گیرد:

«وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ فِي الْأَرْضِ وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَ لِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَ لِيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي وَ يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا» [۱][۲]

طبق این آیه، با ظهور حضرت ولی عصر «ارواحافداه» ظلم از جهان برداشته می شود و امنیت صددرصد در جهان حکم فرما خواهد شد. در روایات می خوانیم: «يَمَلَأُ اللَّهُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عَدْلًا بَعْدَ مَا مَلَأَتْ ظُلْمًا وَ جَوْرًا» [۱][۲]

خداوند تعالی به بعضی از مسلمان ها وعده داده است، یعنی به شیعه وعده داده است که خلیفه روی کره زمین شوند: «لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ» و حکومت اسلامی برای این شیعه باشد، یعنی به رهبری آقا امام زمان. «لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ»، یعنی خیال نکنید که سابقه ندارد، بلکه سابقه هم دارد. خدا می خواهد و چون خدا می خواهد حتماً می شود: «لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَ لِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ»، تشیع که یک دین و مذهب خداپسندانه است، در دنیا سرتاسری می شود. ناامنی عجیبی در دنیا حکم فرما می شود و به دست شیعه و به رهبری امام زمان «ارواحافداه»، ناامنی می رود و امنیت مطلق در جهان حکم فرما می شود: «وَ لِيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا». بعد آیه شریفه می فرماید: ای شیعه آیا می خواهی چنین باشی؟ پس انتظار فرج داشته باش. انتظار فرج هم یعنی تهباً و آمادگی. شیعه ای که لیاقت داشته باشد، می تواند به رهبری امام زمان، پرچم اسلام را به طور خرق عادت بر روی کره زمین برافراشته کند.

قرآن معنا می کند: «يَعْبُدُونَنِي وَ لا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا»، زمینه می خواهد و باید گناه در زندگی نباشد. گناه حق الله باشد یا حق الناس باشد یا ظلم و تجاوز باشد، گناه بی عفتی و بی غیرتی باشد، گناه غیبت و تهمت و شایعه باشد؛ فرقی ندارد، بالاخره باید گناه نباشد.

معنا و مفهوم انتظار فرج

معنای انتظار فرج برای شیعه که بتواند پرچم اسلام را روی کره زمین برافراشته کند، این است که خود باید عامل باشد. معنا ندارد شیعه ای که خود گناه می کند یا شیعه ای که خودش متجاوز است، بتواند زیر پرچم امام زمان باشد. مخصوصاً این جمله «يَعْبُدُونَنِي وَ لا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا» یعنی همه متقی و همه آماده باشند. این معنای انتظار فرج است که خیلی ثواب دارد و به اندازه ای ثواب دارد که فرمودند: هرکه منتظر حضرت مهدی «ارواحافداه» باشد، مثل این است که در رکاب پیغمبر اکرم «صلی الله علیه وآله وسلم» شهید شود و در خون خود غوطه ور باشد [۳][۳].

از هر عبادتی بالاتر، انتظار فرج است و این آیه شریفه انتظار فرج را معنا کرده است. یعنی اول این آیه شریفه به شیعه وعده می دهد که به دست شما و به رهبری امام زمان «ارواحافداه» با خرق عادت و با معجزه، پرچم اسلام روی کره

زمین افراشته شود، وعده می دهد به دست شما ظلم نابود شود و عدالت صددرصد در جامعه و در دنیا حکم فرما باشد، وعده می دهد به شما که ناامنی به طور کلی از بین رود و به جای آن امنیت صددرصد در جامعه حکم فرما باشد. این وعده خداست و اما قرآن می فرماید: این وعده خدا از کسی است که به راستی شیعه باشد.

شیعه کیست؟ / مراتب سه گانه شیعه بودن

من بارها به شما عزیزان گفته ام شیعه سه مرتبه دارد. ما الحمدلله دو مرتبه آن را به طور عالی داریم و هرکجا بروید به این اندازه این دو مرتبه پیدا نمی شود. مرتبه اول، عقیده به تشییع و عشق به اهل بیت «سلام الله علیهم» است و این عالیست. همه ما، چه مرد و چه زن و چه جوان و چه پیر و چه بی سواد و چه باسواد، تا سرحد عشق علی «سلام الله علیه» را دوست داریم و اهل بیت «سلام الله علیهم» را دوست داریم و جداً از نظر عقیده، عقیده ما بالا و عالیست. العیاذبالله اگر یک دفعه اتفاق بیفتد بین اینکه تو شیعه نباشی و یا ذره ذره شوی، می گوئید حاضر ذره ذره شوم و اما این عقیده و این عشق به اهل بیت «سلام الله علیهم» را از دست ندهم، لذا ما از نظر عقیده عالی هستیم و خیلی باید شکر کنیم و باید برای پدر و مادرانمان کار کنیم و از آنها تشکر کنیم. در شادی اهل بیت «سلام الله علیهم» شاد و در عزای آنها عزاداریم و شعار ما یعنی عزاداری امام حسین «سلام الله علیه» در هیچ جا مثل ایران نیست. در جشن ها و در عزاداری ها بالاخره اظهار ارادت به اهل بیت «سلام الله علیهم» داریم و آن تشیعی که در دل ما رسوخ کرده است، آن تشیع را اظهار می کنیم و این خیلی عالیست.

مرتبه سوم تشییع، عمل کردن به تشییع است. معنای تشییع یعنی متابعت از اهل بیت «سلام الله علیهم». ما به هر اندازه بتوانیم باید مقید به ظواهر شرع باشیم. مثل امیرالمؤمنین علی «سلام الله علیه» به نماز اهمّیت دهیم. مثل امام حسین «سلام الله علیه» که حتی در دم مرگ نماز خواند. مثل حضرت زهرا «سلام الله علیها»، عفت و غیرت داشته باشیم. مثل حضرت زهرا «سلام الله علیها» قانون مواسات و ایثار و گذشت و فداکاری داشته باشیم. حاضر باشیم خود نخوریم و به دیگران بخورانیم. حاضر باشیم خود در مشقت واقع شویم تا بتوانیم گره ای از کار مسلمانان باز کنیم. من از همه اهل بیت «سلام الله علیهم» روایت دیده ام که شیعه را اینطور معنا می کنند که شیعه یکی از نظر عقیده و یکی از نظر شعار که الحمدلله داریم و اهل بیت «سلام الله علیهم» فرمودند سه مرتبه است و یکی هم از نظر عمل متابعت از ماست. متابعت از ما یعنی کارهای ما و خانه و زندگی و زن و بچه ما به اهل بیت «سلام الله علیهم» بخورد. اگر اهل بیت «سلام الله علیهم» به راهی روند و ما به راه دیگری و اگر اهل بیت راهی روند با سرعت حسابی و ما تند نرویم و کند هم نرویم و افتان و خیزان هم نرویم، همه این چهارده معصوم «سلام الله علیهم» فرموده اند: شیعه نیستید. شیعه ای باشد که در نماز سهل انگار باشد، می فرمایند ما این شیعه را قبول نداریم: «لَا يَتَّالِيَنَا مِنْ اسْتَحَفَّ بِالصَّلَاةِ». [۴][۴]

شیعه ای باشد که بی عفت و بی غیرت باشد، حضرت زهرا «سلام الله علیها» می فرمایند من تو را قبول ندارم و به شیعه گری نمی پذیرم. باید عملت به زبانت بخورد و زبانت با عقیده ات بخورد و اینها متوقف بر یکدیگر هستند تا یک شیعه خالص شود.

اگر شیعه خودمحور و خودخواه باشد و به فکر هیچکس نباشد جز خودش، قدری بالاتر به فکر هیچکس نباشد، به جز خودش و زن و بچه اش، معلوم است که این با آن ایثار و گذشت امیرالمؤمنین «سلام الله علیه» نمی خورد. امیرالمؤمنین در آن ۲۵ سال که خانه نشین بودند، ۲۶ مزرعه به دست مبارکشان آباد کردند. تمام آن ۲۶ مزرعه را برای مسلمانان ها و مستمندان ساختند و یکی از آنها به ارث به اولاد امیرالمؤمنین «سلام الله علیه» نرسید و همه برای دیگران بود.

امیرالمؤمنین «سلام الله علیه» می فرمایند: نمی خواهم مثل من باشید، اما «أَعْيُونِي»؛ یورع و اجتهاد و عفة و سداد [۵][۶]؛ یعنی از شیعیان کمک خواسته اند و کمک ما به ایشان این است که شیعه حقیقی باشیم و اعمال صالح به جا آوریم.

درخواست امام زمان (عج) از شیعیان

امام زمان «ارواحافاده» نیز شیعیان را به کمک طلبیده اند؛ به قول قرآن: «يَعْبُدُونَنِي»؛ لا يُشْرِكُونَ بِي؛ شینا؛ کمک شیعیان به امام زمان «ارواحافاده» آن است که گناه نکنند. ما باید انتظار فرج داشته باشیم و گفتم که بالاترین عبادت ها انتظار فرج است. اما انتظار فرج یعنی تهیاً و قرآن در آن جمله اول می فرماید: ای شیعه! به دست تو باید پرچم اسلام روی کره زمین افراشته شود و ظلم برود و عدالت بیاید و به دست تو ناامنی ها برود و امنیت صددرصد بیاید. این وعده خداست: «وَعَدَ اللَّهُ»؛ اَلدِّينَ؛ اَمْثُوا مِنْكُمْ؛، این «منکم»، یعنی شیعه. اما این وعده خداوند چه وقت

متحقق می شود؟ زمانی که «يَعْبُدُونَنِي» لا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا»؛ وقتی که گناه در بین شیعیان نباشد و اگر یک دفعه گناه آمد، فوراً جبران و توبه کنند.

در آیه بعد، دستور می دهد: «وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ» [۶]؛

البته عبارت «يَعْبُدُونَنِي» لا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا» آن «وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ» را هم در بر می گیرد، اما ذکر خاص بعد از عام است، برای اینکه ما بدانیم که نماز خیلی اهمیت دارد. بالاترین فضائل در اسلام نماز است.

سپس می فرماید: باید قانون مواسات در میان ما زنده باشد. این زکات، آن زکات اصطلاحی فقها در رساله نیست، بلکه راجع به قانون مواسات است.

اهمیت به «نماز» و «قانون مواسات»، اهمیت به «رابطه با خداوند» و «رابطه با مردم» است که با خدمت کردن به خلق خدا محقق می شود؛ هرکه به اندازه وسعش.

بعد از آن هم فرموده است: «أَطِيعُوا الرَّسُولَ» که مربوط به حکومت است. یعنی اسلام حکومت دارد. بدون حکومت هرج و مرج است و بدون حکومت نمی شود. اسلام همیشه حکومت دارد. پیغمبر اکرم «صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ» وقتی به مدینه آمدند، اولین کاری که کردند، تشکیل حکومت دادند.

از همه شما و مخصوصاً جوان ها تقاضا دارم به اندازه ای که می شود به این آیات عمل کنید. خداوند دوست دارد شما به مقام رشد و صلاح برسید. خدا دوست دارد به دست شما و به رهبری امام زمان پرچم اسلام روی کره زمین افراشته شود. خداوند دوست دارد شما خلیفه روی کره زمین شوید. اما دوست دارد به دست خودتان باشد. یعنی: «يَعْبُدُونَنِي» لا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا» و «أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ».

پی نوشت ها:

[۱]. النور، ۵۵.

[۲]. زاد المعاد، ص ۴۲۳

[۳]. المحاسن، ج ۱، ص ۱۷۴.

[۴]. الکافی، ج ۳، ص ۲۷۰.

[۵]. نهج البلاغه، نامه ۴۵.

[۶]. نور، ۵۶: «و نماز را برپا کنید و زکات را بدهید و پیامبر [خدا] را فرمان برید تا مورد رحمت قرار گیرید.»